

ספר שופטים

פרק י' - יב'

שם: _____

מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'

פרק י

(א-ב) ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר, והוא ישב בשמיר בהר אפרים, וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה, וימת ויקבר בשמיר.

(ג-ה) ויקם אחריו יאיר הגלעד, וישפט את ישראל עשרים ושתים שנה, ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים, ושלשים עירים להם, להם יקראו חיות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד, וימת יאיר ויקבר בקמון.

(ו) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני ה' ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את ה' ולא עבדוהו.

(ז-ח) ויחר אף ה' בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון, וירצו וירצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד.

(ט) ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים, ותצר לישראל מאד.

(י) ויזעקו בני ישראל אל ה' לאמר: חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים.

(יא-יד) ויאמר ה' אל בני ישראל: הלא ממצרים ומן האמרי מן בני עמון ומן פלשתים, וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם, ותצעקו אלי, ואושיעה אתכם מידם, ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם, לכן וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם, המה יושיעו לכם בעת צרתכם.

(טו) ויאמרו בני ישראל אל ה': חטאנו, עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך, אך הצילנו נא היום הזה.

(טז) ויסירו את אלהי הנכר מקרבם, ויעבדו את ה', ותקצר נפשו בעמל ישראל.

(יז) ויזעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה.

(יח) ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו: מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון - יהיה לראש לכל יושבי גלעד.

פרק יא

(א) ויפתח הגלעדי הנה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד גלעד את יפתח, ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח.

ויאמרו לו: לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה.

(ג) ויברח יפתח מפני אחיו, וישב בארץ טוב, ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים, ויצאו עמו.

(ד-ה) ויהי מימים, וילחמו בני עמון עם ישראל, ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב.

(ו) ויאמרו ליפתח: לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון.

(ז) ויאמר יפתח לזקני גלעד: הלא אתם שנאתם אותי, ותגרשוני מבית אבי, ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם?

(ח) ויאמרו זקני גלעד אל יפתח: לכן עתה שבנו אליך, והלכת עמנו, ונלחמת בבני עמון, והיית לנו לראש לכל ישיבי גלעד.

(ט) ויאמר יפתח אל זקני גלעד: אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן ה' אותם לפני - אנכי אהיה לכם לראש.

(י) ויאמרו זקני גלעד אל יפתח: ה' יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך כן נעשה.

(יא) וילך יפתח עם זקני גלעד, וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין, וינדבר יפתח את כל דבריו לפני ה' במצפה.

(יב) וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר: מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי?

(יג) ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח: כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן, ועתה השיבה אתהו בשלום.

(יד-כז) ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון, ויאמר לו: כה אמר יפתח לא לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון, כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה, וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר: 'אעברה נא בארצך', ולא שמע מלך אדום, וגם אל מלך מואב שלח, ולא אבה, וישב ישראל בקדש, וילך במדבר, ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב, ויבא ממזרח שמש לארץ מואב, ויחננו בעבר ארנון, ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב, וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל: 'עברה נא בארצך עד מקומי, ולא האמין סיחון את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחון את כל עמו, ויחננו ביהצה, וילחם עם ישראל, ויתן ה' אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל, ויכוס, ויירש ישראל את כל ארץ האמרי יושב הארץ ההיא, ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד היבק וימן המדבר ועד הירדן, ועתה ה' אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל, ואתה תירשנו? הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך - אותו תירש, ואת כל אשר הוריש ה' אלהינו מפנינו - אותו תירש, ועתה - הטוב טוב אתה מבק בן צפור מלך מואב? הרב רב עם ישראל? אם נלחם נלחם בם? בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור ובבנותיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה, ומדוע לא הצלתם בעת ההיא? ואנכי לא חטאתי לך, ואתה עשה אתי רעה להלחם בי ישפט ה' השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון.

(כח) ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו.

(כט) ויתהי על יפתח רוח ה' ויעבר את הגלעד ואת מנשה, ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון.

(ל-לא) וינדר יפתח נדר ליהוה, ויאמר: אם נתון תתן את בני עמון בידי - והנה היוצא אשר יצא מדלת ביתי לקראתי בשובי בשלום מבני עמון והנה ליהוה, והעליתו עולה.

(לב-לג) ויעבר יפתח אל בני עמון להלחם בם, ויתגם ה' בידו, ויכס מערוער ועד בואך מניית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד, ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל.

(לד) ויבא יפתח המצפה אל ביתו, והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות, ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת.

(לה) ויהי כראותו אותה, ויקרע את בגדיו.

וַיֹּאמֶר : אָהָה בְּתִי! הִכְרַע הַכְרַעְתָּנִי, וְאֵת הַיִּיט בְּעַכְרִי, וְאֲנֹכִי פְּצִיתִי פִּי אֶל ה' וְלֹא אוֹכַל לְשׁוֹב.

(לו) וַתֹּאמֶר אֵלָיו : אָבִי, פְּצִיתָה אֶת פִּיךָ אֶל ה', עָשָׂה לִי כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ אַחֲרַי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ ה' נְקֻמוֹת מֵאִיְבֹיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן.

(לז) וַתֹּאמֶר אֶל אָבִיהָ : יַעֲשֶׂה לִּי הַדְּבָר הַזֶּה הֲרַפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים וְנִלְכְּתָה וְנִרְדַּתִּי עַל הַהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל בְּתוּלֵי אֲנֹכִי וְרַעוּתִי.

(לח) וַיֹּאמֶר : לְכִי.

וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים, וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעוּתֶיהָ, וַתִּבְדַּךְ עַל בְּתוּלֶיהָ עַל הַהָרִים.

(לט) וַיְהִי מִקֶּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים, וַתָּשָׁב אֶל אָבִיהָ, וַיַּעַשׂ לָהּ אֶת נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר, וְהִיא לֹא יָדְעָה אִישׁ, וַתְּהִי חֹק בְּיִשְׂרָאֵל.

(מ) מִיָּמִים יָמִימָה תִּלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה.

פֶּרֶק יב

(א) וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צְפוֹנָה.

וַיֹּאמְרוּ לְיַפְתָּח : מַדּוּעַ עָבַרְתָּ לְהַלְחֵם בְּבָנֵי עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לְלַכֵּת עִמָּךְ? בֵּיתְךָ נִשְׂרָף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ.

(ב-ג) וַיֹּאמֶר יַפְתָּח אֲלֵיהֶם : אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי עַמּוֹן מָאֵד, וְאֲזַעַק אֶתְכֶם, וְלֹא הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי מִיָּדָם, וְנֶאֱרָאָה כִּי אֵינְךָ מוֹשִׁיעַ וְנֶאֱשִׁימָה נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְנֶאֱעַבְרָה אֶל בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּתְּנֶם ה' בְּיָדִי, וְלָמָּה עָלִיתֶם אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּה לְהַלְחֵם בִּי?

(ד) וַיִּקְבֹּץ יַפְתָּח אֶת כָּל אַנְשֵׁי גִלְעָד, וַיִּלְחֶם אֶת אֶפְרַיִם, וַיִּכּוּ אַנְשֵׁי גִלְעָד אֶת אֶפְרַיִם כִּי אָמְרוּ : 'פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם אַתֶּם גִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה'.

(ה) וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד אֶת מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרַיִם, וַהֲיָה כִּי יֹאמְרוּ פְּלִיטֵי אֶפְרַיִם : אַעֲבֹרָה.

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי גִלְעָד : הַאֶפְרַתִּי אַתָּה?

וַיֹּאמֶר : לֹא.

(ו) וַיֹּאמְרוּ לוֹ : אָמַר נָא שְׁבֹלֶת.

וַיֹּאמֶר : סְבֹלֶת.

וְלֹא יָכִין לְדַבֵּר בּוֹ, וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ, וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן, וַיִּפֹּל בַּעַת הַהִיא מֵאֶפְרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנַיִם אָלֶף.

(ז) וַיִּשְׁפֹּט יַפְתָּח אֶת יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים, וַיָּמָת יַפְתָּח הַגִּלְעָדִי, וַיִּקְבַּר בְּעָרֵי גִלְעָד.

(ח-י) וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת יִשְׂרָאֵל אַבְצָן מִבֵּית לַחֵם, וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים, וַיִּשְׁלַח הַחוּצָה, וַיִּשְׁלָשִׁים בְּנוֹת הַבָּיָא לְבָנָיו מִן הַחוּץ, וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע שָׁנִים, וַיָּמָת אַבְצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לַחֵם.

(יא-יב) וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת יִשְׂרָאֵל אֵילוֹן הַזְּבוּלָנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרֵת שָׁנִים, וַיָּמָת אֵילוֹן הַזְּבוּלָנִי, וַיִּקְבַּר בְּאֵילוֹן בְּאֶרֶץ זְבוּלוֹן.

(יג-טו) וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹן בֶּן הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי, וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים וַיִּשְׁלָשִׁים בְּנֵי רָכָבִים עַל שִׁבְעִים עִירִים, וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים, וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן הַלֵּל הַפְּרַעְתּוֹנִי, וַיִּקְבַּר בְּפְרַעְתּוֹן בְּאֶרֶץ אֶפְרַיִם בְּהַר הָעַמְלָקִי.